

PŘEHRANIČNÍ SPOLUPRÁCE SLOVENSKÁ REPUBLIKA - ČESKÁ REPUBLIKA 2007 - 2013

Stará Turá

Kunovice

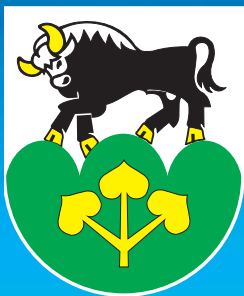
ZLEPŠENIE SLUŽIEB CESTOVNÉHO RUCHU SLOVENSKO-MORAVSKÉHO POMEDZIA

**PROGRAM
CEZHRANIČNEJ
SPOLUPRÁCE**
SLOVENSKÁ REPUBLIKA
ČESKÁ REPUBLIKA

**EVROPSKÁ UNIE
EVROPSKÝ FOND
PRO REGIONÁLNI ROZVOJ**
SPOLEČNĚ BEZ HRANIC

MESTO STARÁ TURÁ

Stará Turá leží v údolí medzi Bielymi a Malými Karpatmi pod vrcholom Veľká Javorina asi 12 km od okresného mesta Nové Mesto nad Váhom, s ktorým má dobré spojenie (SAD i ŽSR). Prvá písomná zmienka o meste je z r. 1392, štatút mesta získalo v r. 1964. V súčasnosti má 9600 obyvateľov.

Približne 1500 obyvateľov žije v mestských častiach s charakterom kopaníc. Je to celoročne turisticky zaujímavá oblasť s označenými chodníkmi pre peších a cykloturistov. Blízkosť hranice s Českou republikou prispieva k jej atraktivnosti.

Mesto zachováva svoje kultúrno – spoločenské tradície. Každoročne sa usporadúvajú akcie rôzneho cha-

www.staratura.sk

msu@staratura.sk

Mestský úrad Stará Turá

ulica SNP 1/2

916 01 Stará Turá

Trenčiansky samosprávny kraj

Štatút obce: mesto

PSČ: 91601

Telefónna predvolba: +421

Prvá písomná zmienka: 1392

Celková výmera : 5094,7 ha

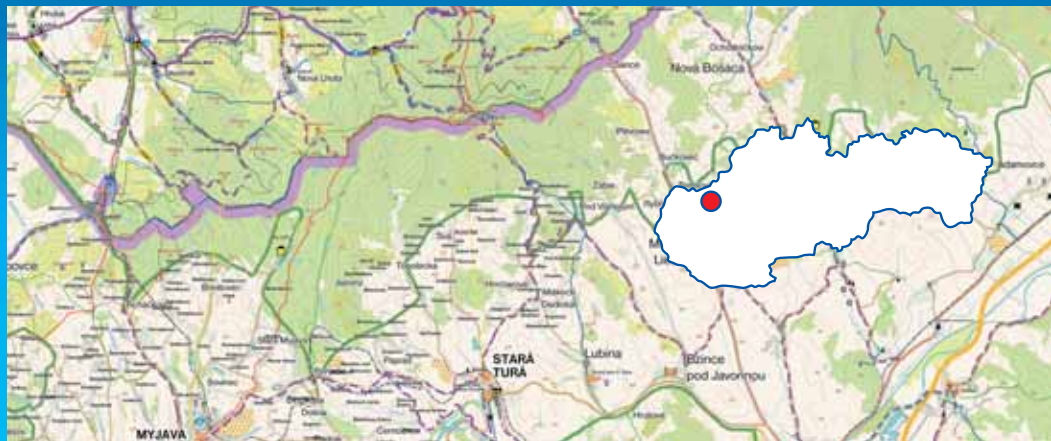
Počet obyvateľov: 9713

Hustota obyvateľov na km²: 196 obyvateľov

rakteru: Staroturiansky jarmok, Víťanie Jari, Stavanie mája, Country deň na Papradi, tradičné rybárske preteky, hasičské súťaže, Silvestrovský výstup na Javorinu, Vianočné trhy... Mesto sa tiež podieľa na organizácii Slávností Bratstva Čechov a Slovákov na Javorine. Pýšiť sa môže veľkým počtom folklórnych súborov, napr. detský súbor Čančatá alebo POLUN, ktoré sa aktívne podieľajú aj na spoločných akciách medzi partnerskými mestami. Šport všetkého druhu má v meste tradičné zázemie. Nájde tu športovú halu, halu na stolný tenis, hokejovú plochu, tenisové kurty či futbalový štadión. Milovníci plávania môžu využiť krytý bazén, ktorý je otvorený po celý rok. Oblasť je bohatá na turistické i cykloturistické trasy, najnavštevovanejšie vedú na Veľkú Javorinu, Bradlo, Čachtický hrad, hrad Beckov (Kopaničiarska cyklomagistrála). Známe sú vodné nádrže Dubník I a Dubník II.

Medzi najvýznamnejšie pamiatky mesta patrí:

Rímskokatolícky kostol Nanebovzatie Panny Márie

Základy farnosti boli položené v 16. storočí vybudovaním kamenného kostola sv. Jána na návrší Chríbu. Kostolík slúžil obyvateľom obce asi 200 rokov, v 18. storočí zanikol. V roku 1748 bol vybudovaný chrám Panny Márie Nanebovzatej.

Tolerančný evanjelický kostol je postavený a upravený v klasicistickom štýle s prvkami baroka. Základný kameň bol položený 3. mája 1784 a bol postavený za 17 týždňov!. Kostol bol pôvodne bez veže, tá bola pristavená v r. 1798. Rokoková krstiteľnica je kamenná a pochádza asi z 18. storočia. Organ, zhotovený majstrom Šaškom z Brezovej pod Bradlom v r.1873, je chránenou pamiatkou.

Stará veža na mestskom cintoríne

Najstaršie zachovanou stavbou v meste je stará veža, zvaná husitská, na mestskom cintoríne. Je to kamenná stavba. Jedna povesť hovorí, že veža patrila k prvému kostolíku, podľa záznamov postavenému v roku 1569. Regionálny historik sa však domnieva, že bola pristavená ku kamennému kostolu Najsvätejšej Trojice (v r. 1770 vyhorel a nebol obnovený).

Múzeum mesta Stará Turá

Prvá expozícia v kopaničiarskom mestečku Stará Turá bola sprístupnená v roku 1976 v budove bývalej rímsko-katolíckej školy. V r. 1989 sa stala mestským múzeom a expozícia je zameraná na históriu mesta od jeho počiatkov.

Pamätná izba Kristíny Royovej

Bola založená pri príležitosti 50. výročia smrti spisovateľky v roku 1986. Sú tu vystavené jej rukopisy, prvé vydanie niektorých diel a ich preklady do viac ako 30- ich jazykov. Jej novela „Bez Boha na svete“ bola preložená ako prvé slovenské literárne dielo do čínštiny.

MĚSTO KUNOVICE

Město Kunovice leží na křižovatce prastarých obchodních cest. Může se pyšnit svou bohatou historií. V minulosti zde bylo archeologické naleziště ze starší doby kamenné. O několika osadách, které se zde nacházely, najdeme záznamy z doby Velkomoravské říše. První písemnost se datuje do roku 1196, ve spojitosti s olomouckým knížetem Břetislavem se zaznamenaným místem zvaným Cunovitz.

Dodnes se zachovaly pozůstatky bývalého kunovického zámku, umístěného ve středu města. Je významným objektem také proto, že býval panským dvorcem lichtenštejnských knížat.

V současné době je komplex budov rekonstruován, aby se uplatnil jako podnikatelský inkubátor, místo pro začínající podnikatele.

Kostel sv. Petra a Pavla společně s duchovním par-

www.mesto-kunovice.cz

kunovice@mesto-kunovice.cz

Město Kunovice

náměstí Svobody 361

686 04 Kunovice

Zlínský kraj

Statut obce: město

PSČ: 686 04

Telefonní předvolba: +420

První písemná zmínka: 1196

Celková výměra: 2854,89 ha

Počet obyvatel: 5456

Hustota obyvatel na km²: 179,48 obyv.

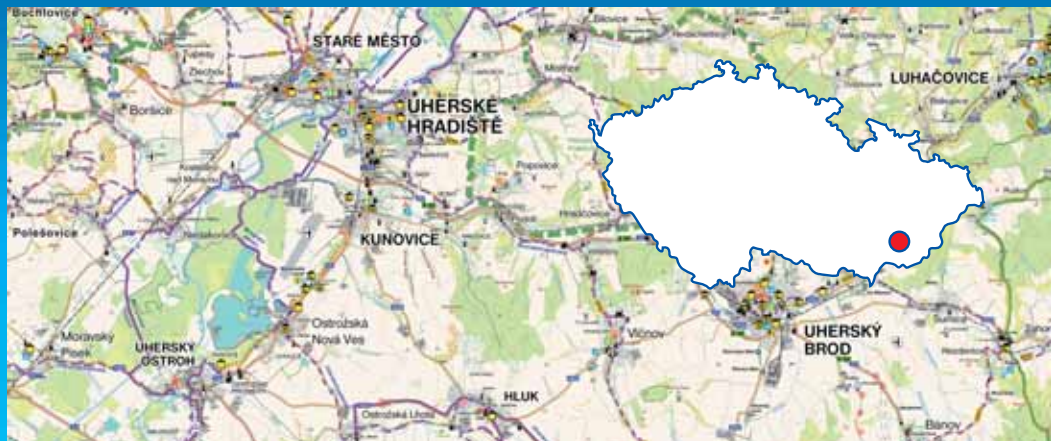
kem je nejvýznamnější kulturní památkou. Historie sahá do období vrcholného středověku, uvádí se rok 1235, kdy na tomto místě měl mít zázemí v podobě církevní stavby, farář královny Konstancie. Duchovní park u kostela je novodobou záležitostí. Byl zbudován městem Kunovice v roce 2006. Jeho součástí je sošouš Ježíše Krista s apoštolu, které je dílem slovenského řezbáře Andreje Irši z Kátova.

Město má také svůj památkový domek, pochází z první třetiny 19. století a je ukázkou tradičního lidového bydlení ve formě stálé expozice.

Již v roce 1936 se v Kunovicích rozvíjel letecký průmysl, jeho pokračovatele najdeme i v dnešní době.

Tuto bohatou leteckou historií připomíná Letecké mu-

zeum s více než 20 historickými stroji. Při muzeu působí Slováký aeroklub, který nabízí pozorovací lety motorovými i bezmotorovými letadly, tandemové seskoky i možnost leteckých výcviků. V Kunovicích je možné si objednat i vyhlídkové lety horokovzdušným balónem.

Kunovice patří do Zlínského kraje, etnografického regionu Slovácko, mikroregionu Dolní Poolšaví. Jsou nazývány baštou folkloru. Dodnes se tu slaví velké množství svátků, které mají své kořeny převážně v dávné historii, například tradiční Hody s právem, Fašank, Jízda králů a další. Působí zde řada spolků, které se aktivně podílí v oblasti kultury, folklóru a všeho co s ním souvisí.

Mezi nejznámější patří folklorní soubor písní a tanců Handrlák, dětské folklorní soubory Kunovjáneek, Děcka z Kunovic, Věneček, Merínek, Handrláček, ženský sbor Tetičky, Mužský pěvecký sbor z Kunovic, Ženský pěvecký sbor z Kunovic a také několik cimbálových muzik. Pro svůj vztah ke kultuře a uchování tradic získalo město v roce 2005 Cenu Rudolfa II od Masarykovy akademie umění v Praze. Kunovice se mohou pyšnit řadou prostor pro sportovní využití jako je sportovní hala, fotbalové, softbalové či hasičské hřiště, tenisová hala i kurty a také koupaliště. Všechny tyto prostory jsou využívány sportovními oddíly, které mají dlouhou tradici. Okrajem města a dále pak kunovským lesem vede hojně využívaná cyklostezka.

O PROJEKTU A PŘESHraniČNÍ SPOLUPRÁCI

Města Stará Turá a Kunovice se dohodla na uzavření smlouvy o spolupráci a partnerství za účelem rozvoje vzájemných vztahů, nadstandardní spolupráce měst a jejich obyvatel, dvou sousedících států, jejich organizací a institucí. Společnou vůlí je vzájemně se poznávat a v tomto duchu porozumění spolupracovat, podporovat nové mezilidské vztahy, založené na upřímném přátelství, což bude i nadále napomáhat růstu vzájemné úcty, respektování a poznání tradic obou měst.

Představitelé města Stará Turá a města Kunovice jsou přesvědčeni, že uzavřená dohoda o spolupráci a partnerství bude podporována občany obou měst a že přinese pro budoucnost naplnění společných cílů ve prospěch všestranného z kvalitnění života obyvatel obou měst.

Smlouva o spolupráci byla slavnostně podepsána zástupci obou měst, při příležitosti Slavnosti bratrství Čechů a Slováků na vrchu Velká Javořina dne 29. 07. 2007. Za Starou Turou spolupráci svým podpisem ztvrdila Ing. Anna Halinárová, primátorka města, za město Kunovice starosta Ing. Jiří Vařecha. Společně pak zástupci obou měst spolupracovali na projektu přeshraniční spolupráce „Zlepšenie služieb cestovného ruchu Slovensko-moravského pomedzia“

Město Kunovice leží na křižovatce prastarých cest Jantarové stezky, Solné stezky, Stezky vyzvědačů a Královské cesty. Tato poloha předurčila Kunovice k vybudování centra cestovního ruchu Moravsko - slovenského pomezí. V návaznosti na produkt cestovního ruchu Jantarová stezka, na kterém spolupracují čtyři Moravské kraje a který se zabývá nabídkou turistických aktivit od severu na jih, bylo nanejvýš nutné právě v Kunovicích vytvořit infrastrukturu cestovního ruchu, která by sloužila k rozvoji turistiky v této příhraniční oblasti směrem na východ.

PROGRAM
CEZHRANIČNEJ
SPOLUPRÁCE
SLOVENSKÁ REPUBLIKA
ČESKÁ REPUBLIKA

EVROPSKÁ UNIE
EVROPSKÝ FOND
PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
SPOLEČNĚ BEZ HRANIC

Cestovní ruch v Kunovicích a na Slovácku je spojen s cestami za folklorem za tradicemi, gastronomií i dobrým vínem.

Folklor je právě důležitým spojovacím článkem Moravsko-slovenského pomezí. Na jedné i druhé straně hranice se zpívaly stejné nebo velmi podobné písně. Prostřednictvím podomních prodejců hauzírerů ze Staré Turé nebo handrláků z Kunovic se přirozenou cestou přenášely písně a tance z jedné oblasti do druhé. Tyto předchůdce obchodníků připomíná stálá expozice ve Slovákcké boudě. Folklorní soubory dodnes na Slovácku zpracovávají folklor Moravsko - slovenského pomezí. Zatímco ve Staré Turé po roce 1990 došlo ke stagnaci rozvoje folkloru a v podstatě vymizely tradice, v Kunovicích se tradice udržely, některé i obnovily. Vznikla zde Škola lidového tance, která má stále větší úspěch nejen u dětí a mladých lidí, ale u lidí různého věku.

Projekt „Zlepšenie služieb cestovného ruchu Slovensko-moravského pomezia“ řešil také vytvoření Informačního centra Moravsko - slovenského pomezí v Informačním centru v Kunovicích i ve Staré Turé, jehož pracovníci se budou věnovat především rozvoji cestovního ruchu na obou stranách hranice. Součástí projektu je také zpracování marketingové studie rozvoje cestovního ruchu Moravsko - slovenského pomezí, vznik společných propagačních materiálů, map a turistických průvodců.

Budou společně vytvářeny produkty cestovního ruchu zaměřené na podporu přeshraničního cestovního ruchu a budou propagovat Moravsko - slovenského pomezí.

Ke zlepšení infrastruktury cestovního ruchu však chybělo zázemí pro návštěvníky z obou stran hranice. Součástí projektu byly tedy i rekonstrukce Slovákcké boudy, Slovákckého sklípku v Kunovicích a Domu kultury Javorina ve Staré Turé.

DOM KULTÚRY JAVORINA

Dom kultúry Javorina

Štefánikova ul. č. 378
91601 Stará Turá

tel.: +421 327 763 366

E-mail: dkstaratura@zoznam.sk

Dom kultúry Javorina – vtedajší Dom odborov bol slávnostne otvorený 31. augusta 1962. Stará Turá tak získala nové, na svoj čas moderné kultúrne zariadenie, ktoré ponúkalo bohaté kultúrne využitie zamestnacom podniku Presná mechanika i ostatným Staroturiancom.

Tak ako väčšina vecí v našom meste bola nerozlučne spojená so životom fabriky, tak aj kultúrny stánok plnil funkciu spoločného zariadenia pre podnik a mesto. Dokladom toho bolo aj dovtedy nevídané spojenie mestského a podnikového knižného fondu a tým bol položený základ pre rozvoj profesionálne vedenej knižnice. Poriadali sa tu početné výstavy, besedy i podujatia pre deti. Do domu odborov sa sústredila i zájmová činnosť, najmä hudobných súborov ako Veľká dychovka, Malá dychovka, Sextet, fotoklub a tanečné krúžky.

V roku 1994 sa Dom odborov pretransformoval na zájmové združenie právnických osôb Dom kultúry Javorina, kde sa zakladateľmi stali Mesto Stará Turá, ZV OZ KOVO a Chirana Prema a.s. Časom toto združenie stratilo opodstatnenie a 1. 10. 2002 na základe uznesenia mestského zastupiteľstva vznikla mestská príspevková organizácia Dom kultúry Javorina, ktorej hlavným cieľom je zabezpečovať kultúrne využitie pre občanov Starej Turej, prevádzkovať Mestskú knižnicu Kristíny Royovej, kino Javorina a Mestské múzeum v Starej Turej. Chudobná kopaničiarska zem neposkytovala dosť obživy pre našich predkov, preto sa skoro v každom dome pod Javorinou spracovávalo drevo, ktorého bolo nadostač rôznymi spôsobmi. Vyrábali sa varešky, sol'ničky, valčeky, rôzne nádoby, pletené koše z prútia a formou podomového obchodu ako sa vtedy hovorilo „hauzírkou“ sa tento tovar predával. Hauzíreri chodili predávať po širokom okolí od Prahy až po Viedeň až do roku 1945, kedy bol tento obchod zákonom zakázaný.

V záujme zachovania tradičných remesiel v našom kraji a výchovy mladých ľudí k poznaniu a hrdosti hlásenia sa k tomuto regiónu a súčasne spropagovania našich tradícií je potrebné zrekonštruovať priestory v DK Javorina a tým vytvoriť priestory na následovne účely:

- vytvorenie strediska cestovného ruchu a spoluorganizátora cezhraničných podujatí
- vytvorenie miestnosti, kde budú realizované tvorivé dielne so zameraním na výuku pletenia košíkov a výrobkov z prútia
- výuka práce s drevom na strúhacej stolici
- výstavná sála stála expozícia remeselníckych výrobkov
- naviazanie na tradíciu rezbárskej školy, ktorá bola založená v Starej Turej v r. 1919
- výstavná sieň partizánskej histórie

Toto sa vďaka projektu cezhraničnej spolupráce „Zlepšenie služieb cestovného ruchu Slovensko-moravského pomedzia“ a vďaka podpore a finančných prostriedkov Európskej únie podarilo.

SLOVÁCKÁ BÚDA

Slovácká buda dříve sloužila především jako tréninkové místo folklorních soborů z Kunovic. Za malou předsíní se otevírá velký sál pro 100 osob se zrcadly a balkonem. V podkroví mají soubory svoji klubovnu a sklad rekvizit. Součástí budovy je i malý vinný sklep s nástěnnou malbou Aleše Černého. Po rekonstrukci se stala ideálním prostorem v centru města, kde dochází k setkávání všech skupin obyvatelstva dětí, mládeže, dospělých, nej-různějších klubů nejen z Kunovic a Staré Turé, ale i celé oblasti. Bude zde probíhat výuka lidových tradic a tanců z Moravsko - slovenského pomezí.

Slovácká buda je také místem se stálou expozicí kunovských handrláků a staroturanských hauzírerů, podomních prodejců, kteří působili v obou partnerských městech.

SLOVÁCKÝ SKLÍPEK

Nedaleko Slovácké budy, v těsné blízkosti Panského dvora se nachází Slovácký sklípek. Počátky jeho historie se ztrácí v hlubinách dějin.

Vypráví se, že je to pozůstatek tajných chodeb, které měly strategický význam v podobě obranných staveb proti tzv. tureckému nebezpečí, které byly budovány v letech 1540-1545 až 1555 a souvisely s centrálními obrannými stavbami „kunovského hradu“ Na Vale a „pevností“ na Panském statku.

V průběhu staletí doznal sklep několika přestaveb.

Původně barokní stavba pravděpodobně ze 17. století v době normalizace sloužil k uskladnění zeleniny. Byla značně devastována. Po nynější rekonstrukci slouží nejen jako vinný sklípek, kde se mohou setkávat turisté, aby ochutnali tradiční moravská vína a slovácké speciality, ale je také místem se stálou expozicí historie Moravsko - slovenského pomezí a připomínku dlouhodobých dobrých vztahů lidí na pomezí.

HANDRLÁCI

Ještě na konci 19. století byly Kunovice známé specifickým podomním obchodem, který provozovali hadráři, tzv. kunovští handrláci. Tuto živnost provozovali v té době v šesti domech, byli to např. Habarté, Polášci, Fojtė či Chrástci, kteří si v obchodu dobře stáli. Jednalo se o zajímavé řemeslo skupovačů hader. Kunovičtí handrláci byli světáci a znali je po celé Moravě, na Hané, na Valašsku, Horácku, v západních Čechách. Jejich cesty směřovaly i na západní Slovensko. Procházeli vesnicemi jako rázovité postavy, obvykle s velkým rancem nebo pytlem na zádech, někdy s malým vozíkem nebo trakařem. Do vzdálených krajů zajížděli vlakem, někdy na kole, nejčastěji však s koňským povozem.

Bylo je často slyšet z dálky, neboť svůj příchod ohlašovali pískáním na šalmajku opakovaním známých motivů a vyvoláváním: „Tetičko, tetičko, máte hadrama zacpané okýško. Hadry, kosti za hrnečky, za jehličky, za hůposti. Máte, nemáte, pohleďte, kde co máte.“ Všude se setkávali s nadšením, kam zavítali, přinášeli radost, a proto jim rádi nabídli nocleh a sdíleli s nimi dlouhé večery. Handrláci byli vynikajícími vypravěči a své příbarvené historky doplňovali svéráznými písničkami a hrou na píšťalku. Často nosili na zádech malou krosnu s cukrovím pro děti a jako směnné zboží za hadry nabízeli laciné potřeby do domácnosti porcelánové hrnečky, obvykle s modrými trnkama, podomácky malované talířky a mis-

ky, které si vozili ze Znojma. Častým platidlem handrláků bývalo galanterní zboží nitě, jehly, náprstky a různé haklíky (spony a sponky), ale také drogistický sortiment - modřidlo na prádlo ultramarýn, mýdlo, škrob apd.

Pokud nepřivolovali své zákazníky melodii píšťalky, pak na ženy povolávali: „Hadry, kosti, za hrnečky, za talířky, za jehly, za niti, za modré!“ Prvními zákazníky byly vždy děti, které na ně povolávaly: „Hadry, kosti, za hlúposti...“. Ke stanovišti či krámku handrláků, k tzv. rekvíruňku, obvykle rozprostřeném na návsi pod lipou, kde měli na zemi vyskládané drobné zboží, se lidé rádi scházeli. Od hospodyň brali jen čisté a vytrříděné hadry na obyčejné, bílé, na sukno lebo na vlnu, které podle množství vážili

takzvaně na oko a směňovali. Větší hromádky tříděných hader odvažovali na mincích. Za funt obyčejných sa platilo dvěma, za vlnu až šesti jehličkama. Vážilo se i na kila, a pak se proplácelo hrncinou nebo porcelánem. Za jedno kilo, podle vá toho, co to byl za orkař (druh), se dávaly hrnky v hodnotě 1230 grajcarů. Posledním kunovickým handrlákem byl Jilík, který jezdil s vyhublou kobyloou až do doby protektorátu, kdy se však jednalo už jen o modernizovaný způsob obchodování bez rázovitých místních postav.

Svezený materiál handrláci prodávali překupníkům a obchodníkům, kde se hadry balily a odesílaly do papíren. Kunovští handrláci vozili hadry do hradištské Trostovy velké kůlny, jehož skladiště stálo při silnici k Derfli-Kunovicím, z druhé strany řeky Moravy stála Wintrova hadrovna na kraji Starého Města. Známým překupníkem v Kroměříži byl také Hofman. Často i pěšky chodili handrláci do Brna nebo zajížděli do Vídně, přímo do papíren. Z vlněných hader se vyráběla příze a přidávala se do nových suken. Z nejkvalitnějších zbytků látek se dělal papír na papírové bankovky. Takové kvalitní zboží se handrlákům vyplácelo vozit do Rakous a říkávali: „Vezeme rudu na císařské peníze.“ Na svou práci měli handrláci licenci, úřední papír z hejtmanství na živnost a ten platil po celé Rakousko-uherské říši.

HAUZÍRERI

Keď kráľ Matej Korvín oslobodil staroturianskych obyvateľov od platenia mýta, Turanci to využili. Chodili po celej rakúsko-uhorskej monarchii a predávali po domoch drevárske a iné výrobky - hauzírovali. Tovar nosili na chrbte v noške, alebo vo veľkých krošných, niektorí ho vozili na káre. Vychádzali na jar a vracali sa až na jeseň.

Chudobná kopaničiarska zem neposkytovala dosť obživy pre našich predkov. Lesný porast širokého okolia Starej Turej však vytvoril ideálne možnosti na spracovanie dreva. Takmer v každom dome pod

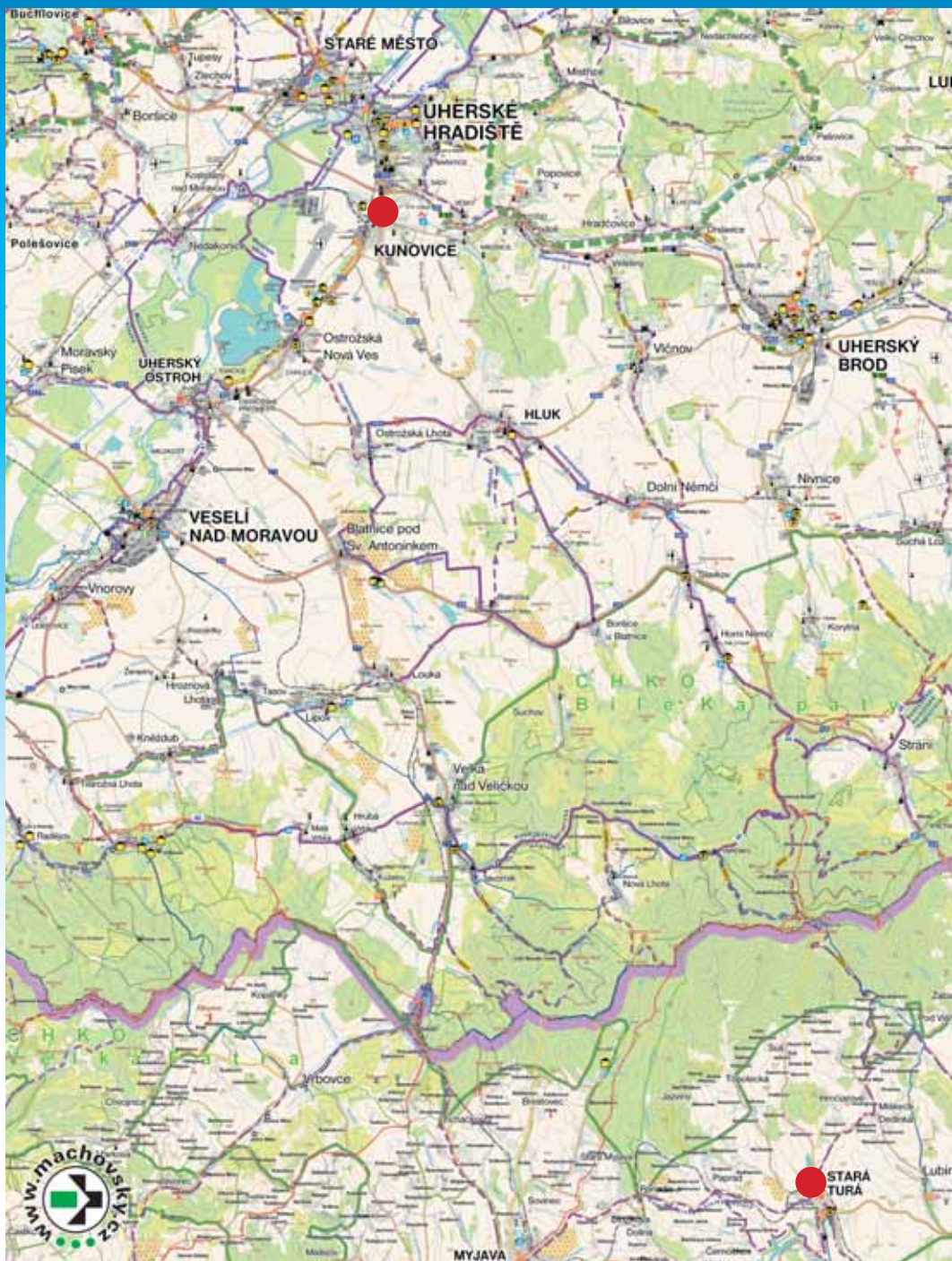
Javorinou muži vyrábali varešky, solničky, valčeky, dosky a iné veci do domácnosti. Z literatúry sa dozvedáme, že „...od roku 1898 sa v celom Uhorsku výrobou drevených varechie zaoberalo asi 1100 rodín, z toho 800 v Starej Turej“. Popri domáckej výrobe sa pod Javorinou rozvinula ďalšia významná zárobková činnosť - podomový obchod, čiže ako sa vtedy hovorilo „hauzírika“. Predmetom podomového obchodu neboli len drevené výrobky, ale aj galantérny tovar, výšivky a ovocie. Tovar roznášali po majeroch, lazoch a menších obciach, kde nebolo obchodov s galantérnym tovarom. Naložili ho na dvojkolesovú káru a po riadnych cestách si takto väčšie množstvá priblížili k odbytistiam.

Potom tovar rozdelili do nošiek a na chrbtoch vyniesli po strmých chodníkoch či cestách ku svojim zákazníkom. V roku 1927 si podjavorinskí podomoví obchodníci utvorili samostatné Združenie podomových a jarmočných obchodníkov. Po vzniku Československej republiky sa „hauzíriky“ obmedzili len na naše územie.

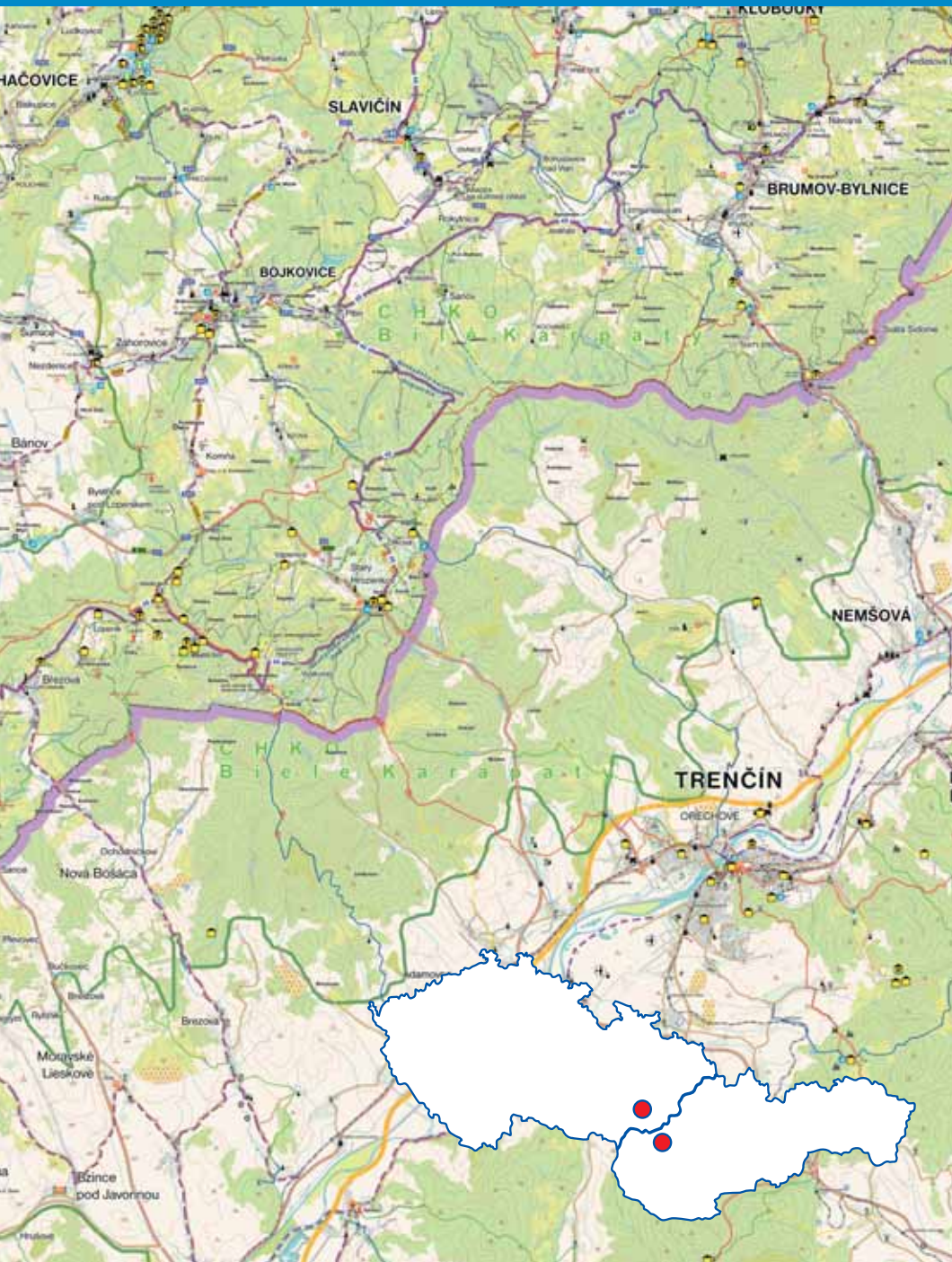
Postupný zánik podomového obchodu zaznamenávame po roku 1945, kedy bol zákonom zakázaný. Hauzíreři nechávali svoje deti po veľkú časť roka zväčša u svojich príbuzných alebo v „Chalúpkke“ Modrého kríža pre siroty a deti hauzíreřov. Tomuto závažnému problému tej doby venovala svoju pozornosť aj naša spisovateľka Kristína Royová vo svojej poviedke Deti hauzíreřov.

Moravsko-slovenské pomezí

„Moravsko-slovenské pomezí. Slovo pomezí znamená, že zde z jedné strany něco končí a z druhé začíná. Jsme na konci i na začátku současně. Není zde nic, co by patřilo jen minulosti, anebo pouze budoucnosti. Obé se prolíná a poutník náhle cítí, že odtud má vše na dosah – dávnou minulost svého rodu, krásu žitého okamžiku i cestu do zítřka ozařovanou nikoliv neony a reflektory aut, ale hvězdami na nebi.“ Jiří Jilík

V rámci projektu vznikly také webové stránky
www.moravsko-slovenske-pomezi.eu,
kde bude moci návštěvník z obou stran hranice najít informace o turistických cílech
a akcích, které se zde konají.

Stará Turá Kunovice

INFOTUR

Informačná kancelária mesta
SNP 254/49
916 01 Stará Turá
Tel./Fax: 032 776 3893
Email: infotur@stonline.sk

Městské informační centrum

Na Rynku 886
686 04 Kunovice
Tel./Fax: 572 549 999
Email: mic@mesto-kunovice.cz

**PROGRAM
CEZHRAŇIČNEJ
SPOLUPRÁČE**
SLOVENSKÁ REPUBLIKA
ČESKÁ REPUBLIKA

**EVROPSKÁ UNIE
EVROPSKÝ FOND
PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ**
SPOLEČNÉ BEZ HRANIC